

РЕШЕНИЕ

№ 19415

гр. София, 19.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в публично заседание на 20.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **11684** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 256 от АПК.

Образувано е по жалба на Л. Х. С., депозирана чрез адв. Г. Ш., срещу незаконосъобразно бездействие на Областния управител на област С. по смисъла на чл. 256 от АПК да извърши парично плащане на основание чл. 79 от ГПК, които се дължат на лицето като разноски по събиране на вземане по изпълнителен лист от 30. 10. 2024 г., издаден по административно дело № 7581/ 2024 г. по описа на АССГ.

В жалбата се сочат подробни аргументи за незаконосъобразност на твърдяното бездействие. Иска се да бъде осъдена областната администрация на област С. да заплати на Л. Х. С. сумата от 200 лева, представляваща разноски по изпълнението.

В проведеното съдебно заседание оспорващото лице се представлява от адв. Ш., която поддържа жалбата и моли за нейното уважаване.

Ответникът – областният управител на област С. се представлява от юрк. Т., която оспорва основателността на жалбата и моли за нейното отхвърляне.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и съобрази представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Определение № 15679/29. 08. 2024 г., постановено по адм. дело № 7581/ 2024 г. по описа на АССГ, е оставена без разглеждане жалбата на Л. Х. С. срещу мълчалив отказ на областния управител на Област С. по заявление вх.№ ОА23-8730/12. 07. 2024 г. за заверка на молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка, като е прекратено производството по делото. Със същия съдебен акт е осъдена Областна администрация на Област С. да заплати на Л.

Х. С. сумата в размер на 1010 /хиляда и десет/ лева, представляваща разноски по производството. Издаден е изпълнителен лист от 30. 10. 2024 г. за осъждането на Областна администрация на област С. да заплати на Л. Х. С. сумата в размер на 1010 /хиляда и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Пред ответника е била депозирана молба № ОА23-8730-8/06. 12. 2024 г. по реда на чл. 519, ал. 2, изр. 2 от ГПК за заплащане на сумата от 1010 /хиляда и десет/ лева, както и сумата от 200 /двеста/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, или общо за сумата от 1210 /хиляда двеста и десет/ лева.

Приложен е договор за правна защита и съдействие от 17. 11. 2024 г., по силата на който Л. Х. С. е възложила на адв. Г. Ц. Ш. да я представлява пред Областна администрация на област С. за събиране на сумата по изпълнителен лист, издаден по адм. дело № 7581/ 2024 г. по описа на Административен съд – София град, включително и разноските по изпълнението. Уговорен и заплатен в брой е бил адвокатски хонорар, възлизащ на стойност от 200 /двеста/ лева.

Не се спори между страните, че на 10. 03. 2025 г. Областна администрация на област С. е превела на адв. Г. Ц. Ш. по банков път сумата 1010 /хиляда и десет/ лева, представляваща присъдените в съдебното производство разноски.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок.

Производството по реда на чл. 256 от АПК предоставя възможност за защита на гражданите и организациите срещу бездействието на администрацията, когато органите са задължени да извършат предписани от закона или подзаконов нормативен акт фактически действия.

Съгласно относимата към датата на подаване на искането разпоредба на чл. 519, ал. 2 от ГПК /в ред. преди изм. ДВ., брой 11/2023 г., в сила от 01. 07. 2025 г./ „паричните вземания срещу държавни учреждения се изплащат от предвидените за това средства по бюджета им. За тази цел изпълнителният лист се предявява на финансовия орган на съответното учреждение. Ако няма такива средства, съответният първостепенен ръководител с бюджет предприема необходимите мерки, за да се предвидят най-късно в следващия бюджет“.

В случая ответникът е бил нарочно сезиран с отправена до него писмена молба за изплащане на дължимите разноски по изпълнението. Искането е депозирано от упълномощен адвокат Г. Ц. Ш., за което е представено изрично пълномощно в писмена форма, предвидена в чл. 25, ал. 1 от Закона за адвокатурата.

На основание чл. 269, ал. 2 от АПК „частните вземания на държавата и общините, вземанията за вреди от незаконосъобразните административни актове и от принудително изпълнение и другите частни парични вземания, породени или удостоверени от изпълнителни основания по чл. 268, както и вземанията за разноски, свързани с изпълнението, се изпълняват по реда на ГПК“.

По отношение на способите за изпълнение на парични задължения, между които попадат и разноските, свързани с изпълнението, чл. 269, ал. 2 от АПК препраща към ГПК, т. е. по реда на дял II – „Изпълнение на парични вземания“ от част V – „Изпълнително производство“. Правилата на ГПК намират съответното приложение, което следва както от редакцията на разпоредбата на чл. 269, ал. 2 – вземанията за разноски се изпълняват по реда на ГПК, така и от систематичното място на уредбата за изпълнение на парични вземания, предвидена в ГПК.

Налице са различия в регламентацията на изпълнителните производства по ГПК и АПК. Изпълнителните действия, извършвани по реда на ГПК, могат да бъдат част от изпълнението по дял пети на АПК само в две хипотези: при неприложимост на АПК за изпълнение на частните вземания на държавата и общините, за вземанията за вреди от незаконосъобразните административни актове и от принудително изпълнение и за другите частни парични вземания,

породени или удостоверени от изпълнителни основания по чл. 268, както и за вземанията за разноси, свързани с изпълнението, и при законовата препратка по чл. 288, ал. 1 от АПК за изпълнение на задължение за предаване на вещ. В останалите случаи по дял пети на АПК, изпълнителното производство по ГПК не се прилага, а изпълнението се извършва с други, посочени в АПК процесуални действия /в този смисъл е разяснението дадено в Тълкувателно постановление № 2/18. 03. 2019 г. по т. дело № 1/2017г. на ВАС и ВКС на РБ/.

Въпреки, че принудително изпълнение срещу ответника е недопустимо, доброволно уреждане и заплащане на паричното вземане не е изключено. Л. С. се е възползвала от правото си да упълномощи адвокат, който да я представлява и да извърши вместо нея необходимите правни действия за удовлетворяване на вземането. Въпросът за разноските в изпълнителното производство е свързан с общия принцип за отговорността, която е уредена в чл. 79 от ГПК, като е посочено от кого се понася в изпълнителното производство.

Както е застъпено в съдебната практика на Върховния административен съд, разноските по воденото производство /съдебно или изпълнително/ не са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния административен акт. Те са продължение и резултат от волята на жалбоподателката да се възползва от правото си да упълномощи адвокат за извършване на определени правни или фактически действия - за представителство пред Областна администрация на област С. и предявяване по реда на чл. 519, ал. 2 от ГПК на изпълнителния лист. Приключването на производството става след изпълнението на задължението и събирането на разноските по изпълнението – чл. 283 от АПК.

В тази връзка е незаконосъобразно бездействието на органа да заплати на Л. Х. С. разноските по изпълнението, представляващи адвокатски хонорар на стойност от 200 /двеста/ лева.

След като няма спор между страните, а и се доказва, че длъжникът е погасил дълга към вискателя след започване производството, то ще трябва да поеме и тежестта на такси и разноси по изпълнението, съгласно изричната разпоредба на чл. 79 от ГПК.

Същите представляват реална вреда, настъпила в патримониума на Л. Х. С., доколкото са направени от нея, но не са й били възстановени. Сумата от 200 /двеста/ лева е заплатена в брой от Л. С. при подписване на договор за правна защита и съдействие от 17.11.2024г. и в тази част договорът служи за разписка, удостоверяваща размера на вземането. Съгласно чл. 10, т. 1 от Наредба № 1/09. 07. 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, минималният размер на адвокатския хонорар е 200 /двеста/ лева, колкото е заплатен и от Л. С..

Ответникът не е представил доказателства за изпълнение на посоченото задължение, произтичащо от чл. 79 от ГПК и изплащане на паричната сума, предвид на което съдът приема за доказано твърдението на Л. Х. С. за допуснато незаконосъобразно бездействие по смисъла на чл. 256 от АПК.

Ответникът следва да бъде осъден да изпълни вмененото му от закона задължение за фактическо действие, като извърши парично плащане в полза на Л. Х. С. на сумата от 200 /двеста/ лева - разноси по изпълнението.

Предвид изхода на делото, следва да бъде уважено искането на оспорващото лице за присъждане направените по настоящото дело разноси, които представляват заплатена държавна такса от 5,11 евро и адвокатски хонорар на адв. Г. Ц. Ш. от 511, 29 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 256 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 53 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ незаконосъобразно бездействие на областния управител на област С. да заплати в полза на Л. Х. сумата от 200 /двеста/ лева по заявление вх. № ОА23-8730-8/06.12.2024г., като:

ЗАДЪЛЖАВА Областния управител на област С. да извърши плащане в полза на Л. Х. С. на сумата от 102, 26 евро, равностойни на 200 /двеста/ лева, представляваща разноски по изпълнението – събиране на вземането по изпълнителен лист от 30. 10. 2024 г., издаден по адм. дело № 7581/ 2024 г. по описа на АССГ.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 256, ал. 3 от АПК едномесечен срок за извършване на действието, който започва да тече от датата на влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Областна администрация на област С. да заплати на Л. Х. С. сумата от 516,40 евро, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд - София град пред Върховния административен съд.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: